

1. Ani nevíš, jak tvé horké pusy bolí,
krajino, krajino,
tváře tvé jsou jedna brázda polí,
krajino, má krajino,
lišák měsíc ten se před nahotou schovává,
a já zůstal s tebou jak strom bez větví,
krajino.

R: Král se projel s družinou a nad tebou krajino,
jak nad holkou nevinnou zůstal stát,
písně deštěm ohraný na kamenný varhany,
zpíváš pozůstalým, co hledají majestát.

2. Slyším lesy, jak se rány seker bojí,
krajino, krajino,
vidím louky, jak si černý kytky strojí,
krajino, má krajino,
možná z nebe pro tebe pošlou velkéj vůz,
jako zvíře padáš k nohám člověka,
krajino.

R:
Krajino, krajino,
smutná neveselá,
kéž mi to pán bůh dá,
abys promluvila.